Етървин, а, о — и (чт) на етървата. За бебила, за етървина за тъ-
щина души. Зк. 77. — Етръвин.

Етърник (чт) от ятро, ятреник, етърник, (та ~~ятро~~ и ~~ятрет~~ ятъ-
ник и етъренник се чуе). кълбаса от ятрета (вътрешности, вя-
трешностите) на свинята. в. Наденица.

Еренди (то) от avoEvns, господин, който знае да чете и да пише.

Ерендия (та) питаки на турчин книжовен и особено на кадиите. Ефтим. в. Евтим.

Еримерия (та) чрадник, свещеник комуто е редъ да служи в' църква

Ех. мерд. Ех ги ди мъ ледости, та е мъ ледости. Ех да се не види. Ех, отхрана, каза потавлята. Л.Д.1870 г. 167.

~~от вашата~~ ~~ех~~. Ех, ех, ех.

Ехидна (та) ядовита змия

Ехидини, а, о, — и (чт) на ехидната.

Ехидство (то) злости, ярости, ядовитости,

Ечевье (то) от ечи

Ечи, мн. чл. ср. от ек, ечи, ехтя, бучи, бухтя.

Ечем (чт) в. ячмен. ечем чрела косовка дявойка, ечем чрела е-
чмал говорила. Ч. 342.

Ечемик (чт) тоже що ячмен, = Ечмик, ечомик, ичмик.

Еченичец (чт) червена пъпчица, въстанена на мигната. = ичомичец.

Ечмик (чт) тоже що ечемик.

Еш (чт) 1) другар, съвръстник. Идна еш. 2) подобен равен.

Ешетник (чт) в. отвара. ~~отворанье~~ това ~~отворанье~~ което става ~~отворанье~~ като сирене ~~сирене~~ -
ранна от цвикъта на подсирено то сирене, като го възварят =
= мишмик.

Ешилик (чт) злак, зеленина.

Ешилеидисвем се гл. възвр. 1) пасъ, потасвам зелено. 2) стар
закачам, задирям младите.

Еще нар. ~~еще~~ (ёще (воще) още, уще, веще) училище, в' което се
учи еще часослов и псалтир. Л. Д. 1869. г. 127. и колко, колко еще
такива чудесии — 175. 2) освен туй, въръ туй от горд: Еще
туй се оставя на волята на чукови человеци. Т. 387. 3) при
точно отъ ~~отъ~~ времена; в' тоз сящий, самий ден. такива темели
трябува еще от дечта в' който ся се отелили. Л. Д. 1873. г. 272.

Ехтах (чт) забуване, було ч.

Ехтина (та) ~~ехтина~~. Говеда варена и особено месо и риба, що па-
мо вода от чорбата. = ~~ехтина~~ ~~ехтина~~ ~~ехтина~~